

[Finansministeren.]

For Hypotekbankens Vedkommende er det i Hypotekbankloven fastsat, at Bankens Aarsregnskab skal revideres af to af Rigsdagen valgte Revisorer, der afgiver Beretning til Rigsdagen, som derefter tager Beslutning om Regnskabet. Disse Revisorer skal ifølge Loven tillige revidere Tiendebankens Regnskab. Herudover er der af Banken ansat to særlige Revisorer til at varetage den daglige Revision.

Under Hypotekbankens Administration er endvidere henlagt Statsboligfonden, den kommunale Laanefond samt visse gennem Indenrigsministeriet ydede Laan til henholdsvis Boligbyggeri og Varmeisoleringsarbejder, og man har for disse Omraader gennemført en Revisionsordning svarende til Bankens egen Revision. Derimod er Erhvervenes Laanefond, der ligeledes er tilknyttet Banken, ikke undergivet Tilsyn af de rigsdagsvalgte Revisorer, medens der endelig for Revisionen af Fiskeribankens Regnskaber er givet særlige Regler i Fiskeribankloven, hvorefter Revisionen skal foretages af et af Statens Hovedrevisorer og Beretning om Revisionen afgives til Statsrevisorerne. Der er dog ogsaa her ansat en særlig Revisor til den daglige Revision.

Til Afløsning af denne — set for hele Bankens Omraade under eet — ret løst opbyggede Revision foreslaas nu gennemført en fælles Revisionsordning omfattende samtlige de nævnte Institutioner og i Princippet svarende til den Ordning, som efter Reglerne i Regnskabs- og Revisionsloven er etableret i den egentlige Statsstyrelse gennem Oprettelsen af Statsregnskabsraadet. Den nye Ordning gaar ud paa Oprettelsen af et Revisionsraad bestaaende af to af Rigsdagen blandt dens Medlemmer valgte Revisorer samt Chefen for Finansministeriets 1. Hovedrevisorat, idet det bliver Raadets Opgave dels at føre Tilsyn med Bankens egen daglige Revision, der tænkes varetaget af et særligt Revisionskontor, dels at udøve den fornødne økonomisk-kritiske Kontrol med de foretagne Dispositioner. Jeg har anset det for naturligt, at Chefen for 1. Hovedrevisorat indtræder som Medlem af Revisionsraadet, idet der herved skabes en rimelig Kontakt mellem Bankens Revision og Hovedrevisoratet.

Lovforslaget indeholder tillige en Ændring af de hidtil gældende Regler for Rigsdagens Valg af Medlemmer til Bankens Tilsynsraad, idet det foreslaas fastsat, at de paagældende paa Valgets Tidspunkt skal være Medlemmer af Rigsdagen. Dette vil

svare til Forslagets Bestemmelser om Rigsdagens Valg af Medlemmer til Revisionsraadet, og jeg har anset det for rigtigst, at der tilvejebringes Overensstemmelse paa dette Punkt.

Idet jeg i øvrigt skal tillade mig at henvise til Lovforslaget, skal jeg herved anbefale dette til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 283 af 30. Maj 1940 om Oprettelse af en Kreditfond.

(Første Behandling findes i Tidenden. Sp. 1183; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1001).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne og de øvrige indtil Nr. 7 paa Dagsordenen opførte Sager kan i indeværende Møde kun behandles med Tingets Samtykke. Men hvis ikke Indsigelse fremkommer, vil jeg betragte Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Hartvig Frisch): Som man vil se af den foreliggende Betænkning, har Udvalget indstillet Lovforslaget til Vedtagelse med en enkelt Ændring. Denne Ændring, som er udformet i to Ændringsforslag, der begge gaar ud paa det samme, samler sig om en særlig Skærpelse af Betingelserne for Udlaan af Fonden eller Garantier gennem Fonden til Beløb, der gaar ud over den Halvdelsregel, som ellers er Grundlag i Lovforslagets § 1, 1ste Stykke.

Udvalget har ved Drøftelser af Sagen rettet et Spørgsmaal til Finansministeren i et Samraad, og det, Spørgsmaalet samler sig særlig om, er de Garantier, der kunde være for, at Staten ikke med sine Penge kom ind i Laanetransaktioner til Foretagender, om hvilke man kunde sige, at de er usikre, eller at man ikke under normale Forhold vilde finde det rimeligt eller ønskværdigt at gaa ind i Forpligtelser, og da det paa den anden